خط سوم

آقای استاندار! نگذارید جشنواره موسیقی نواحی را از کرمان ببرند

رضاشمسی

جناب آقای رزم حسینی، استاندار محترم کرمان، خاطرتان هست اردیبهشت ماه چهار سال قبل یعنی سال ۱۳۹۴ در بیست و هشتمین نمایشگاه بین‌المللی کتاب تهران، یک روز هم با عنوان «دل عالم» به کرمان تعلق داشت؟ در آن روز، بین حضرتعالی و وزیر وقت فرهنگ و ارشاد اسلامی ۲ تفاهم‌نامه امضا شد که موضوع یکی از آنها برگزاری جشنواره موسیقی نواحی ایران در کرمان بود.

از این می‌گذریم که تفاهم‌نامه مذکور در واقع نوعی احقاق حق و احیای جشنواره‌ای بود که بنیان آن در نیمه دوم دهه‌ی هفتاد در کرمان گذارده شده بود و پیش از انعقاد این تفاهم‌نامه، هشت دوره را از سر گذرانده بود.

با این همه عموم هنردوستان کرمان از احیای این جشنواره شادمان شدند و به همت شما آفرین گفتند که حق از دست رفته‌ای را به هنر کرمان بازگردانده بودید. مخصوصا که در همان روز در گفت‌وگو با یک خبرگزاری، (نقل به خلاصه) فرمودید: «استان کرمان در دولت تدبیر و امید علاوه بر اینکه کار توسعه اقتصادی را در دستور کار جدی قرار داده است، همچنین توسعه فرهنگی و اجرای فعالیت‌های مذهبی، فرهنگی و هنری را نیز در دستور کار استانداری و مدیریت استان قرار داده است.»

آقای استاندار!

این مقدمه را از آن رو یادآور شدم تا به اطلاع‌تان برسانم بر مبنای تفاهم نامه‌ی یاد شده، جشنواره‌ای که احیا شد، یک جشنواره‌ی دائمی بود و در زمان انعقاد آن تفاهم نامه به هیچ روی، صحبت از برگزاری یک‌ساله یا دوساله یا سه‌ساله‌ی جشنواره موسیقی نواحی در کرمان نبود و پس از آن هم بر هیچ‌کدام از فعالان هنری و فرهنگی کرمان معلوم نشد که بعد از اولین دوره جدید (نهمین دوره واقعی) از چه رو صحبت از برگزاری یک دوره‌ی سه ساله به میان آمد؟! اگر چه باز هم با این وعده که: بعد از سه سال دائمی خواهد شد.

جناب رزم حسینی!

اکنون خود را محق می‌دانم که به اطلاع شما برسانم که آقای صدری، دبیر محترم جشنواره مورد بحث روز ۴ اردیبهشت ماه جاری در نشست خبری یازدهمین دور این جشنواره در تهران فرموده‌اند: «درباره‌ی برگزاری دوره‌ی بعدی جشنواره موسیقی نواحی در کرمان باید بگویم این موضوع نیازمند تصمیم وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی است که من نمی‌توانم درباره‌ی آن اظهار کنم. زیرا تعدادی دیگر از استان‌ها هستند که تمایل دارند میزبانی جشنواره را به عهده بگیرند. از این جهت من نمی‌توانم به صورت قطعی درباره سرنوشت دوره‌ی بعد به نکته‌ی خاصی اشاره کنم.»

آقای استاندار!

گفته‌های دبیر محترم جشنواره در نشست خبری یاد شده، بوی نامهربانی با کرمان می‌داد. از این رو رأسا این پرسش را در گفت‌وگو با ایشان پی‌گرفتیم که مشروح پاسخ‌شان در همین صفحه مندرج است و به طور خلاصه باید گفت که باز هم بوی نامهربانی با کرمان از آن استشمام می‌شود.

این در حالی است که حتی طرح مساله‌ی جابجایی جشنواره از کرمان به هر استان دیگر جفا به کرمان است، چرا که در این صورت علاوه بر صرف هزینه‌های مادی و معنوی که فعالان موسیقی در کرمان برای کاشت و آبیاری نهال یازده ساله‌ی این جشنواره صرف کرده‌اند، تلاش همه‌ی مدیران هنر دوست استان و مسوولان دلسوز حوزه‌ی فرهنگ و هنر این استان نیز ابتر خواهد ماند و مُهر عدم توانایی در حفظ یک جشنواره ملی بر جبین آنها خواهد ماند. و این‌همه در حالی است که مردم نجیب و هنردوست استان کرمان با استقبال بی‌نظیر خود از این رویداد هنری نشان داده‌اند که مخاطبان فهیم و رواداری هستند که قدر موسیقی نواحی ایران را می‌دانند و به این شادی سالم نیاز مبرم دارند.

جناب رزم حسینی!

حتما مستحضر هستید که جشنواره‌هایی نظیر جشنواره فیلم کودکان و نوجوانان رشد در اصفهان، سی و یکمین دوره خود را از سر می‌گذراند و جشنواره تئاتر کودک و نوجوان همدان، بیست و چهارمین دوره خود را پشت سر می‌گذارد و اگر بخواهم نام ببرم از این نمونه موارد متعدد دیگری هم هست. بنابراین مطالبه‌ی استمرار این جشنواره در کرمان نه تنها یک مطالبه‌ی غیر واقعی و خیالی نیست که از سوی فعالان عرصه‌ی فرهنگ و هنر مطرح شده باشد، بلکه مساعدت شما می‌تواند به این مطالبه صورت واقعی ببخشد و آن را محقق کند. به امید آنکه یازدهمین جشنواره‌ی موسیقی نواحی ایران در کرمان به بیستمین و سی‌امین دوره‌ی برگزاری خود برسد.

آگهی فقدان سند مالکیت

نظر به اینکه آقای حمید مجیدی به نمایندگی از طرف شرکت تعاونی چند منظوره فدک شماره ثبت ۳۰۴۶ تاریخ ثبت دارای شماره ملی ۱۰۸۶۰۵۵۱۷۴۰ به عنوان مالک شش دانگ اعیان پلاک ۲۰۵۸ فرعی از ۲۷۸۷ بخش ۳ کرمان موضوع سند مالکیت اصلی به شماره چاپی ۳۹۹۵۱۶ سری ب سال ۹۱ که در صفحه ۵۳۱ دفتر املاک جلد ۴۴۱ ذیل شماره ۱۰۹۵۳۹ ثبت گردیده است

محدودیت دفتر املاک: رهنی شماره ۱۳۲۹۷۱ مورخ ۱۳۸۴/۱۰/۴ دفترخانه اسناد رسمی شماره ۴۱ شهر کرمان استان کرمان که به نفع بانک مسکن به مبلغ ۴۲۱۰۰۰۰۰۰ ریال ثبت شده / رهنی شماره ۱۵۶۵۳۴ مورخ ۱۳۸۹/۸/۸ دفترخانه اسناد رسمی شماره ۴۱ شهر کرمان استان کرمان که به نفع بانک مسکن به مبلغ ۹۳۶۰۰۰۰۰۰ ریال به مدت ۱۸ ماه ثبت شده / رهنی شماره ۱۲۷۶۴۸ مورخ ۱۳۸۳/۳/۳۱ دفترخانه اسناد رسمی به شماره ۴۱ شهر کرمان استان کرمان که به نفع بانک مسکن به مبلغ ۲۷۰۰۰۰۰۰۰ ریال ثبت شده / رهنی شماره ۱۲۹۹۷۲ مورخ ۱۳۸۳/۱۲/۱۷ دفترخانه اسناد رسمی شماره ۴۱ شهر کرمان استان کرمان که به نفع بانک مسکن به مبلغ ۲۰۹۰۰۰۰۰۰ ریال ثبت شده / رهنی شماره ۱۲۹۸۵۲ مورخ ۱۳۸۳/۱۲/۶ دفترخانه اسناد رسمی شماره ۴۱ شهر کرمان استان کرمان که به نفع بانک مسکن به مبلغ ۱۶۰۰۰۰۰۰۰ ریال ثبت شده ، ضمن تسلیم دو برگ استشهاد محلی تصدیق امضا شده مدعی است سند مالکیت پلاک مزبور به علت سهل انگاری مفقود و درخواست سند مالکیت المثنی نموده لذا باستناد اصلاح تبصره یک اصلاحی ماده ۱۲۰ آیین نامه قانون ثبت مراتب در یک نوبت در تاریخ مندرج در ذیل آگهی می‌شود تا چنانچه کسی مدعی انجام معامله نسبت به ملک فوق الذکر با وجود سند مالکیت نزد خود می باشد ظرف مدت ده روز پس از انتشار آگهی به اداره ثبت شهرستان کرمان مراجعه و اعتراض خود را ضمن ارایه اصل سند مالکیت یا سند معامله تسلیم نمایند در غیر این صورت پس از مدت مذکور نسبت به صدور سند مالکیت المثنی اقدام خواهد شد. م – الف ۱۸۳ تاریخ انتشار: ۹۷/۲/۱۵

محمود مهدی زاده
رییس ثبت اسناد و املاک منطقه ۲ کرمان

گفت و گو با احمد صدری؛ دبیر تخصصی یازدهمین جشنواره موسیقی نواحی ایران

اصالت با قدمت برابر نیست

مرجان افشاری راد

یا ز د همین جشنواره موسیقی نواحی ایران که در روز سه شنبه ۱۰ اردیبهشت ماه در بازار کرمان آغاز شد، در روز جمعه چهاردهم در سالن خواجه نصیر به کار خود پایان داد. همچون دو سال گذشته در این دوره نیز، احمد صدری؛ دبیر تخصصی جشنواره موسیقی نواحی بود.

در مدت کوتاه جشنواره و در میان مشغله‌های فراوان دبیر جشنواره فرصتی فراهم شد تا در گفت و گویی کوتاه، برخی مسائل تخصصی جشنواره برایم روشن‌تر شود. متن پیش رو، حاصل همین گفت و گو است:

آقای صدری اول از همه دوست دارم در مورد محور جشنواره که بر پایه‌ی «آفرینش ملودی» بود، توضیح بیشتری بدهید؟ در واقع می‌خواهم بدانم در موسیقی نواحی، آفرینش ملودی به چه معناست؟

ببینید به طور کلی ما به مقوله‌های فرهنگی از جمله موسیقی نواحی، از دو منظر می‌توانیم نگاه کنیم. یکی وجهی که کاملا به لحاظ تاریخی باقی مانده و شکل موزه‌ای پیدا کرده و ساختارش دیگر تغییر ناپذیر است. منظری دیگری که می‌شود به مقوله‌ی موسیقی نگاه کرد منظر فرهنگی است؛ در واقع موسیقی در این نگاه واجد یک حیات اجتماعی و آینه‌ی تمام نمای زندگی است. موسیقی نواحی ما عملا در این بخش ظهور و بروز دارد و عملا مناسبات تاریخی اجتماعی زندگی را عیان می‌کند و در آن ظهور دارد. به همین دلیل در دوره‌های تاریخی متفاوت می‌بینید که این موسیقی به صورت‌های مختلفی نمود دارد و یک شکل ثابت ندارد.

سایر هنرها هم همینطور است؛ مثلا در معماری، با اینکه بنیان‌ها ثابت است، صورت‌ها مرتب در حال تغییر است و اشکال معماری دچار تطور تاریخی می‌شوند طوری که به لحاظ نشانه‌شناسی در هر دوره‌ی تاریخی می‌توان تشخیص داد که هر اثر متعلق به کدام دوره است. این تحول تاریخی در موسیقی هم جریان دارد. اما از آنجا که مقوله و ماده‌ی موسیقی صوت است، در دوره‌هایی قابل ثبت و ضبط نبوده و در موسیقی به خصوص در حوزه‌ی موسیقی نواحی، اثر ضبط شده بسیار کم است. آثار آن کاملا مجرد هستند و مثل آثار معماری نیستند که به راحتی بشود آنها را با هم قیاس کرد و سیر تحول و تطور آنها را به لحاظ سیر زمانی پیدا کرد.

و اما بر اساس شواهد در پژوهش‌های میدانی می‌بینیم برخی از الحانی که در مناطق هستند قدمت خیلی زیادی ندارند و مثلا متعلق به ۴۰-۵۰ سال پیش یا دوره‌ی پهلوی اول هستند. به عنوان مثال واقعه‌ای که روایت‌گر ماجرای یک یاغی در منطقه‌ی مازندران، سیستان و بلوچستان یا بسیاری جاهای دیگر مثلا قدم خیر در لرستان است و خیلی هم تاریخی نیست، حافظه‌ی تاریخی مردم توسط راوی‌های موسیقایی برای آن شعر منظومی را ایجاد کرده، روی آن یک ملودی گذاشته و خود این قطعه‌ی جدید در حافظه‌ی تاریخی مردم تکرار شده و تبدیل به یک عادت شنیداری شده است. گاهی اوقات ما این عادت شنیداری را صلب می‌کنیم و می‌گوییم فقط همین است. در واقع اصالت را با قدمت برابر می‌گیریم و تصور می‌کنیم هر چیز قدیمی، اصیل است؛ در حالی که اینگونه نیست بعضی از چیزهایی که قدیمی هستند، اصیل نیستند و از آن طرف گاهی اوقات یک امر جدید محقق می‌شود که اتفاقا اصیل هم هست.

در همین راستا، در موسیقی نواحی مختلف ایران هم تغییر نگرشی به وجود آمده و نوازندگان و خوانندگان این مناطق هم، دارند تجربه‌های جدیدی می‌کنند، بر همین اساس و طی مشورتی که با دوستان پژوهشگر داشتیم، آفرینش ملودی را موضوع محوری جشنواره قرار دادیم تا از این طریق صرفا تذکری بدهیم - نه اینکه بخواهیم تاثیر بگذاریم و خط مشی بدهیم - و به عبارتی راهی را نشان بدهیم و بگوییم که می‌شود در مقوله‌ی موسیقی هم اینطور نگاه کرد. این شد که این دوره را به تجربه‌های مختلف این عزیزان که مبتنی بر فرهنگ و زبان موسیقایی یک قوم اما با یک بیان جدید بود، اختصاص دادیم.

آقای صدری! تا چه حد آثار این خواسته‌ی جشنواره را برآورده کردند؟

برای اینکه به این سوال شما پاسخ بدهم لازم است در ابتدا این را توضیح بدهم که کارهایی که در اتاق بازرگانی اجرا شدند و در به بخش راویان اصالت بودند، در واقع در سه گروه قرار می‌گرفتند و می‌شود گفت که ما سه نسل را در کنار هم قرار دادیم؛ یک گروه پیشکسوت‌ها بودند که به جشنواره دعوت شده بودند، گروه بعدی هم برگزیدگان جشنواره جوان بودند که آنها را هم برای اجرا به جشنواره دعوت کردیم تا رها نشوند و گروه سوم هم کسانی بودند که آثارشان را برای داوری به دبیرخانه جشنواره ارسال کرده بودند و توسط هیات انتخاب برگزیده شده بودند. این سه گروه همه در یک سالن به اجرای برنامه پرداختند. به همین جهت هست که شما می‌بینید که یک پیشکسوت کاملا نغمات اصیل خودش را اجرا می‌کند، گروه جوان به نوعی مشق‌هایش را ارائه می‌کند و لابه‌لای اینها آثاری که بر اساس فرهنگ موسیقایی یک قوم ساخته شده، می‌شنوید و اصلا احساس نمی‌کنید که این اجراها پاره پاره هستند، و همه‌ی اینها را در یک هارمونی می‌بینید و حس نمی‌کنید کدام قطعه جدید و کدام قدیم است.

و اما در جواب سوال شما باید بگویم که آفرینش ملودی در موسیقی نواحی در مناطق نوسان دارد و طبیعتا با توجه به شرایط تاریخی هر قوم باید چنین انتظاری را از او داشت؛ مثلا قومی که در منطقه‌ی خراسان هستند که به عنوان قوم پارت می‌توانیم از آن نام ببریم، فرهنگ ظهور و بروز رایج است یعنی این فرهنگ، دلش می‌خواهد جلوه گری کند، بر خلاف فرهنگ کُرد که خیلی دوست دارد در درون خودش و در لایه‌های خودش باقی بماند. بنابراین خیلی طبیعی است که آفرینش ملودی، در منطقه‌ی خراسان نمود بیشتری دارد و در منطقه‌ی کُرد این امر نمود کمتری دارد.

و اما در مورد آثار جشنواره، می‌شود گفت در تعدادی از آثاری که به دست ما رسید تغییرات خیلی کوچکی نسبت به ملودی‌های شناخته شده مشاهده می‌شد، و از طرفی در برخی گروه‌ها به خصوص در منطقه‌ی خراسان این اتفاق خیلی بارز بود و واقعا به سمت آفرینش ملودی رفته بودند.

پس به همین دلیل هم هست که تمام آنچه در بخش راویان اصالت اجرا شد، حول موضوع پهلوانی نبود؟

بله دقیقا. در میان آن گروهی که از طریق فراخوان جشنواره، شرکت کرده بودند، معمولا موضوع اجرا، پهلوانی بود اما دو گروه دیگر خیر. اما یک موضوع را هم در نظر داشته باشید و آن اینکه آفرینش ملودی مثل سرودن شعر است و سفارشی نیست؛ جوشش است و با کوشش تنها اتفاق نمی‌افتد به همین دلیل نمی‌شود انتظار داشت که این جوشش لزوما بر اساس یک موضوع از پیش تعیین شده – منظورم موضوع محوری جشنواره یعنی، قطعات حماسی و پهلوانی است – اتفاق بیافتد، بلکه ناگهان جریان پیدا می‌کند و سرریز و لبریز می‌شود و ممکن است موضوعش پهلوانی یا هر موضوع دیگری باشد.

مراسم اختتامیه یازدهمین جشنواره موسیقی نواحی ایران در کرمان برگزار شد

ترنم نغمه‌های کهن

گروه فرهنگ و هنر - روز جمعه ۱۴ اردیبهشت ماه جاری یازدهمین جشنواره موسیقی نواحی ایران در کرمان در حالی به پایان رسید که نسبت به سال‌های گذشته از کیفیت قابل قبول‌تری برخوردار بود. این جشنواره که با حضور هنرمندان ۲۱استان کشور عصر سه شنبه ۱۱ اردیبهشت در کرمان گشایش یافت، بر آفرینش ملودی تمرکز داشت و در سه بخش: پژوهشی، اجرای اصلی و اجرای عموم برگزار شد که به ترتیب بخش پژوهشی آن صبح روزهای چهارشنبه و پنج‌شنبه و جمعه در سالن تماشاخانه پارس کرمان، اجراهای اصلی بعد از ظهر همین روزها و اجرای عموم سه‌شنبه‌شب و چهارشنبه شب و پنج‌شنبه شب در بوستان مادر کرمان برگزار گردید که با استقبال خوب مخاطبان علاقه‌مند نیز همراه بود.

جشنواره موسیقی نواحی یکی از ۳ جشنواره تحت حمایت دولت است

لازم به ذکر است که این جشنواره که یکی از ۳ جشنواره‌ی ملی تحت حمایت دولت است همزمان با شهر کرمان در یازده شهر دیگر استان نیز برگزار گردید و در همه‌ی این شهرستان‌ها نیز با استقبال مردم مواجه شد. شهرستان‌های میزبان عبارت بودند از: رفسنجان، زرند، بم، فهرج، ریگان، سیرجان، بردسیر، زرند، انار، کوه بنان و بافت.

از نقاره‌نواز ۹۲ ساله شهدادی تقدیر شد

بی‌مناسبت نیست اگر یادآور شویم آیین افتتاحیه‌ی این دوره از جشنواره موسیقی نواحی در میدان گنجعلیخان کرمان با حضور فرماندار و شهردار کرمان، مدیر کل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان و تعداد زیادی از اقشار مختلف مردم برگزار شد. در این مراسم نقاره‌خانه بازار وکیل نیز با نقاره‌نوازی علی کریم شجاعی، نوازنده ۹۲ ساله نقاره بعد از دهه‌ها بازگشایی شد.

سید قواد توحیدی در این مراسم توضیح داد: « نقاره خانه وکیل کرمان پس از حدود ۹۰ سال تعطیلی امروز بازگشایی شد.» دبیر پژوهشی جشنواره موسیقی نواحی افزود: «بنای این نقاره خانه مربوط به دوران قاجار است که برای اطلاع رسانی رویدادهای روزانه برای اهالی شهر نواخته می‌شد.» او همچنین در معرفی استاد علی کریم شجاعی بیان داشت: «او قدیمی‌ترین نقاره‌نواز کشور است که با ۹۲ سال سن اهل شهداد کرمان است و مدت ۷۰ سال مشغول فعالیت است و در قدیمی ترین نقاره خانه ایران در امامزاده زید شهداد فعالیت می کند. شجاعی نقاره‌نواز کهنسال شهدادی است که با همراهی پسران و نوه‌هایش نقاره‌نوازی می‌کند و اجرای یک آیین شکوهمند و ریشه‌دار را در امام زاده زید شهداد به عهده دارد. این هنرمند با اجرای خود باعث شده شهداد در نقاره‌نوازی کشور به یک نقطه ممتاز و شاخص تبدیل شود.» از همین روی از مسن‌ترین نقاره‌زن کشور در این مراسم تقدیر به عمل آمد. آنچه در یازدهمین جشنواره موسیقی نواحی ایران به چشم می‌آمد، تاکید بر غیر رقابتی بودن این جشنواره بود که منجر به عدم انتخاب گروه‌های برگزیده به شکل کلیشه‌ای و رایج شد، که به نوعی نشان از رواج دیدگاهی نو در برگزاری این جشنواره داشت.

جشنواره یازدهم با اجرای پیشکسوتان به کار خود پایان داد

با این توضیح در آیین اختتامیه‌ی یازدهمین جشنواره موسیقی نواحی که جمعه شب گذشته در سالن خواجه نصیرالدین طوسی دانشگاه فرهنگیان انجام شد، ۱۳ نفر از پیشکسوتان نواحی مختلف به اجرای موسیقی منطقه‌ی خود پرداختند و سه گروه «میسان، خوزستان»، «خوان، کردستان» و «دیوسالار، مازندران» نیز هنر خود را عرضه کردند.

در این مراسم همچنین حسن عیسی‌پور متولد ۸۱ از سیرجان به عنوان جوانترین نوازنده و علی دوست فلاحتی متولد ۱۳۱۱ از ایلام به عنوان مسن‌ترین نوازنده این دوره از جشنواره معرفی شدند.

گفتنی است افرادی که به عنوان هیات انتخاب برای ارزیابی اجراها و دعوت از آثار با این دوره از جشنواره همکاری داشتند به‌نقل از دبیر این جشنواره، متشکل بودند از خانم منصوره ثابت‌زاده و آقایان: فریبرز رستمی، جهانگیر نصری اشرفی و صادق چراغی که همگی از پژوهشگران صاحب نام موسیقی اقوام ایران می‌باشند.

علاقه‌مندان به این جشنواره می‌دانند که دوره‌ی جدید این جشنواره بعد از چند سال توقف در سال ۹۵ در دولت دهم احیا شد و میزبانی آن همچون گذشته به کرمان داده شد.

در گفت‌وگوی استقامت با چند کارشناس و فعال موسیقی نواحی مطرح شد

رواداری مردم کرمان یک سرمایه فرهنگی است

جشنواره موسیقی نواحی ۱۱ دوره بی‌حاشیه را در کرمان گذرانده

گروه فرهنگ و هنر - سال ۱۳۹۴ که تفاهم‌نامه برگزاری یا به تعبیری صحیح‌تر احیای جشنواره موسیقی نواحی در کرمان بین استاندار محترم کرمان و وزیر وقت فرهنگ و ارشاد اسلامی منعقد شد، صحبتی از موقتی بودن این جشنواره درمیان نبود، علی الخصوص که کلید این جشنواره در کرمان خورده بود و قبل از تفاهم‌نامه‌ی یاد شده هشت دوره در کرمان برگزار شده بود و آنچه باعث توقفش شده بود، تصمیم مسوولان دولت نهم و دهم بود و ربطی به فضای داخلی کرمان نداشت. اما در همان نخستین سال از دور جدید (و نهمین دوره واقعی) سخنی درمیان آمد، مبنی بر انعقاد قرارداد برگزاری جشنواره موسیقی نواحی ایران در کرمان به مدت سه‌سال و سپس به صورت دائمی. مردم و مسوولان نجیب کرمان هم در آن زمان هیچکدام به این قید نوظهور سه‌ساله توجهی نکردند و از آن به سادگی گذشتند.

بوی نامهربانی با کرمان به مشام می‌رسد

اکنون آن سه سال به پایان رسیده است و بوی نامهربانی با کرمان به مشام می‌رسد. احتمال جابه‌جایی این جشنواره در نشست خبری در تهران از زبان دبیر آن شنیده شد و بین گروه‌ها و کارشناسان مختلف چرخید.

گروه فرهنگ و هنر استقامت به عنوان گروهی که به صورت مستمر مسیر جشنواره موسیقی نواحی را در کرمان همدلانه رصد و گزارش کرده، در این خصوص هم بر آن شد تا به وظیفه‌ی حرفه‌ای خود عمل کند و این خبر را در گفت‌وگو با دبیر جشنواره، یکی از کارشناسان پژوهشگر و اعضای چند گروه پی‌بگیرد و به منظور طرح مساله و به امید حفظ جشنواره در کرمان پاسخ این عزیزان را گزارش کند. احمد صدری ضمن تاکید بر اینکه چنین تصمیماتی در سطح کلان وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی از جمله با حضور وزیر و معاون هنری ایشان اتخاذ می‌شود، بیان داشت: «از نظر من به دلیل برگزاری متاولی جشنواره نواحی در کرمان، مردم و مسوولین این شهر به این بلوغ شنیداری رسیده‌اند و ضرورت برگزاری چنین جشنواره‌هایی را حس می‌کنند. در حدی که حتی اگر این جشنواره در سطح ملی دیگر در کرمان برگزار نشود هم ممکن است خود دست به برگزاری جشنواره‌ای مستقل در سطح موسیقی نواحی استان کرمان بزنند.»

اکنون پرسش این است که آیا بردن جشنواره از کرمان امری طبیعی است یا اجحافی در حق مردم هنردوست این استان کهن است؟

نویسنده‌ی این گزارش در مقام یک خبرنگار حوزه فرهنگ و هنر، به نوبه‌ی خود بردن جشنواره از کرمان را ستمی تاریخی در حق هنر و فرهنگ این شهر می داند اما به این بسنده نمی‌کند و پاسخ دوستان دیگر را نیز در ادامه گزارش می‌کند.

موسیقی نواحی مهم است نه مکان برگزاری جشنواره

یکی از اعضای هیات انتخاب نهمین دوره جشنواره به استقامت می‌گوید: «من در مقامی نیستم که در این خصوص اظهار نظر کنم و آنچه برای من اولویت دارد، موسیقی نواحی و کیفیت اجراها است اما نمی‌توانم منکر شوم که کرمان برایم به عنوان یک منطقه‌ی افسانه‌ای جذابیت فراوان دارد.» منصوره ثابت زاده می‌افزاید: «تاکید می‌کنم برای من نفس موسیقی نواحی مهم است و از این منظر فکر می‌کنم باید منطقه‌ای برای برگزاری این جشنواره انتخاب شود که فرهنگ مردم آن منطقه یک فرهنگ روادار باشد و من معتقدم مردم کرمان یکی از روادارترین مردم ایران می‌باشند و دقیقا به همین دلیل است که به مدت یازده دوره یک جشنواره موسیقی بدون کوچک‌ترین حاشیه و مساله‌ای در این استان برگزارا شده است.»

این پژوهشگر برجسته موسیقی با تاکید بر این مساله که استان‌های دیگری هستند که از نظر غنای موسیقی نواحی بر استان کرمان، برتری دارند، بیان می‌دارد: «اما رواداری مردم و مسولان کرمان در این خصوص منحصر به فرد است و به همین دلیل کرمان یک منطقه امن برای فعالیت‌های فرهنگی و هنری است.»

در حق کرمان اجحاف نکنید

هوشنگ کردستانی، خواننده‌ی گروه کمنزیل و رییس انجمن موسیقی جیرفت به استقامت می‌گوید: «بردن جشنواره از کرمان از دیدگاه من و دوستانم اجحاف در حق استان ما است که نباید این اجحاف صورت بگیرد.» او بر این نظر است که برگزاری یازده دوره جشنواره در کرمان سبب شده تا این جشنواره در مسیر خود، شکل کامل‌تری به خود بگیرد و ظرفیت‌های خود را برای اجرای بهتر بشناسد و به همین دلیل پیشرفت قابل توجهی داشته است و چنانچه به استانی دیگر برود، راه پر آزمون و خطایی که ما طی کرده‌ایم از سر گرفته می‌شود.»

همین پرسش را با سخنگوی گروه گوران از کرمانشاه نیز پی‌می‌گیریم. او پاسخ می‌دهد: «کرمان برای برگزاری این جشنواره خیلی محل مناسبی است و دلیل نمی‌بینیم که جشنواره از کرمان جابجا شود.» استاد تنها سرپرست گروهی از تربت جام اما در پاسخ به پرسش استقامت می‌گوید: «ما از کرمان خاطره‌های خیلی خوبی داریم و شاهد هم بوده‌ایم که سال به سال کیفیت برگزاری جشنواره ارتقا یافته اما از نظر من برگزاری جشنواره در یک استان دیگر هم می‌تواند تنوع خوبی باشد.»

پاسخ استاد تنها را یادآور شدم تا به مخاطبان خود گزارش کنم که در بین گروه‌های شرکت کننده افرادی همچون استاد تنها هم هستند که مکان برگزاری جشنواره برای‌شان چندان اهمیتی ندارد، اما آنچه مسلم است این است که: آنان که رای بر ماندن جشنواره در کرمان می‌دهند، برای نظر خود دلیل می‌آورند اما گروه مقابل تنها به تنوع می‌اندیشد و جز حضور در یک مکان جدید دلیلی بر نظر خود نمی‌آورد.